

PROJEKT POPRAWEK

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych
innych ustaw (druk senacki numer 209)

POPRAWKA NR 1

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

DEFINICJA PSA I KOTA RASOWEGO

W art. 1 pkt 1:

- a) w lit. a w dodanym art. 4 pkt 3a po wyrazach „Unię Felinologii Polskiej” dodaje się średnik oraz wykreśla się wyrazy „lub rejestru rodowodowego uznawanego przez ten związek”;
- b) w lit. b w dodanym art. 4 pkt 10a po wyrazach „Związek Kynologiczny w Polsce” dodaje się średnik oraz wykreśla się wyrazy „albo do zagranicznego rejestru rodowodowego uznawanego przez ten związek”;

UZASADNIENIE

Poprawka ma na celu uszczelnienie możliwości obchodzenia zakazu rozmnażania psów i kotów przez pseudohodowców oraz eliminuje błędy przyjętej przez Sejm ustawy, bowiem Unia Felinologii Polskiej ani Związek Kynologiczny w Polsce nie mają procedury „uznawania zagranicznego rejestru rodowodowego”. Rodowód zagraniczny psa lub kota musi podlegać każdorazowej nostryfikacji przez ww. podmioty.

POPRAWKA NR 2

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

ZMIANA W PRZEPISACH DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACYJNEGO ODBIORU ZWIERZĘCIA

W art. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w art. 7:

a) w ust. 1 pkt 1-3 otrzymują brzmienie:

- w pkt 1 po wyrazach „schronisku dla zwierząt” dodaje się „lub organizacji pozarządowej wpisanej na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1”
- w pkt 2 po wyrazach „gospodarstwu rolnemu wskazanemu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) dodaje się „lub prowadzącej gospodarstwo rolne organizacji pozarządowej wpisanej na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1”
- w pkt 3 po wyrazach „ogrodowi zoologicznemu” wykreśla się słowo „lub” i dodaje się wyrazy: „schronisku dla zwierząt lub organizacji pozarządowej wpisanej na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1, chyba, że chodzi o zwierzę, które na podstawie odrębnych przepisów może być utrzymywane wyłącznie w wyspecjalizowanych placówkach, wówczas zwierzę przekazuje się takiej placówce;

b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. W przypadku braku zgody, o której mowa w ust. 1b, lub wystąpienia innych okoliczności uniemożliwiających przekazanie zwierzęcia podmiotom, o których mowa w ust. 1, zwierzę może zostać przekazane innej osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej albo osobie fizycznej, która zapewni mu właściwą opiekę. Czynność przekazania ma charakter nieodpłatny.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy dalsze pozostawanie zwierzęcia u dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża jego życiu lub zdrowiu, policjant, strażnik gminny lub

upoważniony przedstawiciel organizacji pozarządowej wpisanej na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1, odbiera mu zwierzę, zawiadamiając o tym niezwłocznie wójta (burmistrza, prezydenta miasta), celem podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1.

d) skreśla się dodany ust. 3 a.

UZASADNIENIE

Zmiana w zakresie art. 7 ust. 1 pkt 1-3 umożliwi wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) – w przypadku podjęcia decyzji o czasowym odebraniu właścicielowi lub opiekunowi zwierzęcia – przekazanie zwierzęcia pod opiekę nie tylko schronisku dla zwierząt, gospodarstwu rolnemu, czy ogrodowi zoologicznemu, ale również organizacji pozarządowej, wpisanej na listę prowadzoną przez ministra właściwego do spraw administracji. To do decyzji wójta (burmistrza, prezydenta miasta) będzie należało ustalenie najdogodniejszego miejsca, w którym zaniedbane, chore lub skatowane zwierzę będzie przechodziło rekonwalescencję. Regulacja ta pozwoli każdorazowo ocenić, które z miejsc wskazanych w pkt 1-3 będzie w danej sytuacji najbardziej odpowiednie dla odebranego od właściciela zwierzęta. Zaproponowana zmiana może także ułatwić jednostkom samorządu terytorialnego rozwiązywanie problemów powstałych na tle odbierania od jednego właściciela lub opiekuna dużej ilości zwierząt w sytuacji braku wystarczającego miejsca w gminnym schronisku dla zwierząt. Często odbierane zwierzęta są w tak złym stanie zdrowia, że nie mogą one przebywać w warunkach schroniskowych, a powinny przebywać w warunkach domowych, w tzw. domach tymczasowych. W takim przypadku organ wykonawczy gminy będzie uprawniony do przekazania zwierząt organizacjom społecznym, które zapewnią im właściwe warunki bytowe.

Poprawka w zakresie art. 7 ust. 1c zmierza do rozstrzygnięcia sporów interpretacyjnych występujących na tle stosowania art. 7 ust. 1c ustawy o ochronie zwierząt, przesądzając, że przekazanie zwierzęcia innej osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej albo osobie fizycznej niż wymienione w art. 7 ust. 1 pkt 1-3 będzie miało charakter nieodpłatny. W konsekwencji koszty utrzymania i koniecznego leczenia w dalszym ciągu będą obciążały właściciela lub opiekuna zabezpieczonego zwierzęcia.

W projektowanej poprawce proponuje się utrzymanie dotychczasowego brzmienia art. 7 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt, z zastrzeżeniem, iż odbioru zwierzęcia w trybie niecierpiącym zwłoki może dokonać organizacja wpisana na listę, o której mowa w dodanym art. 34e ust. 1 ustawy. Zmiana przywraca także uprawnienia Policji i straży gminnej do natychmiastowego reagowania w przypadku stwierdzenia, iż życie i zdrowie zwierzęcia jest zagrożone, które to uprawnienia zostały wyeliminowane w przyjętej przez Sejm ustawie. Praktyka pokazuje, że uprawnienie tych trzech służb na przestrzeni lat było wykorzystywane w sposób prawidłowy, właściwy i nie wykraczało poza zakres upoważnienia ustawowego. Wskazywane nadużycia podczas odbierania zwierząt, szczególnie te odnoszące się do działań organizacji społecznych, nie mają odbicia w rzeczywistości. Na przestrzeni ostatnich 5 lat za nadużycie procedury z art. 7 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt prawomocnie zostały skazane jedynie 2 osoby, zaś organizacje społeczne podejmują dziesiątki tysięcy interwencji rocznie, co pokazuje, że ewentualnie nieprawidłowości, nie stanowią nawet procenta w stosunku do podejmowanych przez organizacje czynności.

W myśl art. 1 pkt 3 lit. b przedłożonej przez Sejm ustawy każda osoba, niezależnie od jej wiedzy umiejętności, stanu zdrowia oraz wieku, mogłaby dokonać władczej ingerencji w sferę własności, mogłaby bowiem odebrać zwierzę oraz przekazać je policji.

Utrzymanie tego zapisu może doprowadzić do bardzo wielu nadużyć lub nieuzasadnionego zaboru mienia. Należy wskazać, że zaproponowany przepis nie dotyczy tylko zwierząt domowych, ale również zwierząt gospodarskich i dzikich. Ponadto norma prawna z dodanego ust. 3a art. 7 zobowiązuje Policję lub straż gminną do przyjmowania wszelkich zwierząt odebranych w rzeczonym trybie w siedzibie tych instytucji. Komendy Policji, komisariaty lub posterunki obecnie nie są w jakikolwiek sposób przygotowane do przyjęcia zwierząt domowych i gospodarskich oraz przechowywania ich do czasu podjęcia decyzji przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Dodatkowo zwierzę w stanie bezpośredniego zagrożenia życia nie powinno trafiać pod opiekę policji lub straży gminnej, lecz pod opiekę lekarza weterynarii, albowiem tylko medyk ten ma kompetencje do postawienia diagnozy i wdrożenia leczenia ratującego życie.

Z badania opinii publicznej wykonanego w 2019 r.¹ wynika, iż 95,2% ankietowanych obywateli i obywaterek uznało, że przedstawiciel organizacji ochrony zwierząt powinien mieć uprawnienie do tego, by w sytuacji niecierpiącej zwłoki, gdy zagrożone jest zdrowie lub życie

---

¹ badanie opinii publicznej dokonane przez Fundację Czarna Owca Pana Kora w ramach raportu pt. „Filantropii czy złodziej? O czasowym odebraniu zwierząt”. Raport z monitoringu Kraków – Wrocław 2019 publ. <https://czarnaowca.org/wp-content/uploads/Czarna-Owca-Filantropi-Czy-Zlodzieje.pdf>

zwierzęcia, odebrać zwierzę opiekunowi, który się nad nim znęca. 3,4% ankietowanych uznało, że organizacje pozarządowe nie powinny mieć takiego uprawnienia, a 1,4% nie miało w tej kwestii sprecyzowanej opinii. Jednocześnie w ocenach ankietowanych obywateli (obywatelek) przeważały pozytywne oceny treści obecnie obowiązującego art. 7 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt, który reguluje czasowe odbieranie zwierząt opiekunom w sytuacji niecierpiącej zwłoki. 72,9% ankietowanych oceniło treść tego przepisu pozytywnie (zdecydowanie lub raczej).

W odrębnych badaniach ankietowych udział wzięło 49 przedstawicieli (przedstawicielek) organizacji ochrony zwierząt z całego kraju – na ogół mających formę stowarzyszenia (67,4%), w których aktywnych jest poniżej 20 wolontariuszy/wolontariuszek (63,3%) i która podejmuje przynajmniej 20 interwencji rocznie w zgłaszanych przypadkach podejrzenia znęcania się nad zwierzętami przez ich właścicieli lub opiekunów (65,3%)².

83,7% przedstawicieli (przedstawicielek) organizacji ochrony zwierząt wskazało na potrzebę zachowania przez organizacje pozarządowe uprawnienia do czasowego odebrania zwierzęcia opiekunowi w sytuacji niecierpiącej zwłoki, bez uprzedniej decyzji administracyjnej organu administracji publicznej. Odmienną opinię wyraziło 10,2% ankietowanych, a 6,1% respondentów nie miało zdania w tej kwestii.

W 2019 r. w ramach dostępu do informacji publicznej objęto monitoringiem 826 losowo wybranych jednostek samorządu terytorialnego, które w latach 2016–2018 orzekały w sprawach dotyczących czasowego odebrania zwierząt. Jak wynika z opublikowanego na podstawie przekazanych przez gminy informacji raportu, organy wykonawcze gmin na ogół orzekały o czasowym odebraniu zwierząt (77,4% – 2016 rok, 79,6% – 2017 rok, 79,6% – 2018 rok). W istotnie mniejszym zakresie postanawiały o odmowie czasowego odebrania lub o umorzeniu postępowania. Organy wykonawcze gmin umarzały postępowanie administracyjne w przedmiocie czasowego odebrania zwierząt opiekunom zasadniczo w trzech sytuacjach: braku przesłanek do wydania decyzji o odebraniu zwierząt, śmierci odebranego zwierzęcia oraz zrzeczenia się przez właściciela własności zwierzęcia w czasie trwania postępowania administracyjnego.

Dane z przeprowadzonego monitoringu uprawniają do stwierdzenia, że obecnie organizacje ochrony zwierząt pełnią podstawową rolę w ochronie zwierząt przed cierpieniem zadawanym im przez właścicieli lub opiekunów.

---

² badanie opinii publicznej dokonane przez Fundację Czarna Owca Pana Kota w ramach raportu pt. „Filantropi czy złodzieje? O czasowym odbieraniu zwierząt”. Raport z monitoringu Kraków - Wrocław 2019, publ. <https://czarnaowca.org/wp-content/uploads/Czarna-Owca-Filantropi-Czy-Zlodzieje.pdf>

Organizacje takie są głównym inicjatorem prowadzonych przez organy wykonawcze gmin postępowań administracyjnych w przedmiocie czasowego odbioru zwierząt. W 2016 roku zainicjowały one 64,1% postępowań w tym zakresie, w 2018 roku – 58,3%. Aktywność innych podmiotów (Policja, straż gminna, powiatowi lekarze weterynarii) jest w tym zakresie niewielka. W 2018 roku państwowa inspekcja weterynaryjna rozpoczęła 11,1% postępowań w przedmiocie czasowego obioru zwierząt opiekunom, a straż gminna 5,6%.

POPRAWKA NR 3

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

ZAKAZ UTRZYMYWANIA ZWIERZĄT DOMOWYCH NA UWIEZI

W art. 1 pkt 4:

a) w lit. a, art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zabrania się utrzymywania zwierząt domowych na uwięzi w sposób stały.”;

b) w lit. b:

– art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

1) „3. Wyłącznie w trakcie spacerów ze zwierzęciem domowym dozwolone jest tymczasowe trzymanie go na uwięzi.”.

UZASADNIENIE

Celem poprawki jest wprowadzenie całkowitego trzymania zwierząt domowych na uwięzi, zamiast proponowanego wydłużania uwięzi do 6 metrów.

Należy pamiętać, iż celem nowelizacji było „zerwanie z łańcuchami”. Jedyną formą ograniczenia ruchu zwierzęcia na posesji prywatnej powinien być kojec o określonych wymiarach.

POPRAWKA NR 4

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

DOPRECYZOWANIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH UTRZYMYWANIA ZWIERZĄT DOMOWYCH W KOJCACH

W art. 1 pkt 4 w lit. b:

- art. 9 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
  - „5. Trzymanie zwierzęcia w kojcu jest dozwolone, pod warunkiem umożliwienia zwierzęciu niezbędnego ruchu poza kojcem przynajmniej raz na dobę oraz zapewnienia zwierzęciu o wysokości w kłębie:
    - 1) do 50 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 10 m²;
    - 2) od 51 cm do 66 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 15 m²;
    - 3) powyżej 66 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 20 m²;”
- w art. 9 ust. 6 po wyrazach „na każde kolejne zwierzę powiększa się o” dodaje się wyrazy „nie mniej niż”;
- w art. 9 po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Na terenie kojca zapewnia się pomieszczenie, o którym mowa w ust. 1. Powierzchni pomieszczenia nie wlicza się do minimalnej powierzchni kojca”.

UZASADNIENIE

Ponadto poprawka ma na celu zwiększenie minimalnej powierzchni kojca, tak aby zwierzęta na utrzymywane na uwięzi oraz w kojcu miały zbliżoną powierzchnię życiową. Takie normy, jak zaproponowane w poprawce obowiązują m.in. na Węgrzech. Poprawka doprecyzowuje, że na terenie kojca musi znajdować się pomieszczenie chroniące zwierzę

przed zimnem, upałami, opadami atmosferycznymi, z dostępem do światła dziennego, umożliwiające swobodną zmianę pozycji ciała, odpowiednią karmę i stały dostęp do wody.

POPRAWKA NR 5

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

DOPRECYZOWANIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH UTRZYMYWANIA ZWIERZĄT DOMOWYCH W KOJCACH – WYŁĄCZENIE PSÓW POLICYJNYCH

W art. 1 pkt 4 w lit. b w art. 7 po ust. 8 dodaje się ust. w brzmieniu:

„9. Przepisów, o których mowa w ust. 5-7 nie stosuje się do zwierząt utrzymywanych w schroniskach oraz zwierząt wykorzystywanych do celów specjalnych”.

UZASADNIENIE

Poprawka ma na celu wyłączenie spod norm powierzchniowych miejsc przebywania zwierząt przeznaczonych do celów specjalnych, czyli głównie psów policyjnych, które zamykane są w kojcach głównie na noc, zaś cały dzień są w ruchu.

POPRAWKA NR 6

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

OGRANICZENIE W DYSPONOWANIU ZWIERZĘTAMI DOMOWYMI

W art. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a wprowadzający art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9b. Zabrania się:

1. organizowania i uczestniczenia w konkursach, loteriach, aukcjach lub licytacjach, w których zwierzę domowe stanowi nagrodę, jest przedmiotem loterii, aukcji lub licytacji;
2. prowadzenia egzekucji ze zwierząt domowych;
3. sprzedaży i nabywania przedmiotów materialnych i niematerialnych w przypadku, gdy zwierzę domowe stanowi bezpłatne uzupełnienie do sprzedawanego przedmiotu;
4. używanie lub wystawianie publiczne w celach zarobkowych zwierząt domowych, w szczególności zebranie ze zwierzętami domowymi.

UZASADNIENIE

Analizując dotychczasową praktykę w sprawach egzekucji ze zwierząt domowych przez komorników, należy wskazać, iż z reguły kierowanie egzekucji do zwierząt domowych jest jedynie psychologicznym środkiem nacisku na dłużnika. W rzeczywistości wartość ekonomiczna zwierzęcia najczęściej jest nieproporcjonalnie niska w stosunku do wartości emocjonalnej, jaką ma ono dla swojego właściciela.

Zajęcie domowego psa lub kota może być postrzegane jako zachowanie wyjątkowo nieetyczne, a nader często również sprzeczne z przepisami procedury cywilnej. Nie ulega wątpliwości, że oddzielenie zwierzęcia od osób, z którymi przebywa od wielu lat, może być

dla niego potencjalnie straszliwym doświadczeniem. Równie wielką traumą może być dla jego opiekunów.

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt, zwierzę nie jest rzeczą, lecz istotą czującą, zdolną do odczuwania cierpienia. Jednocześnie w sprawach nieuregulowanych w tejże ustawie, do zwierząt stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące rzeczy ruchomych. Właśnie z powodu potrzeby uregulowania stosunków cywilnoprawnych związanych ze zwierzęciem, większość przepisów odnoszących się wprost do zagadnienia nabycia własności zwierzęcia, jego zbycia bądź innej utraty, nakazuje stosowanie przepisów o ruchomościach – ale jedynie odpowiednio, czyli w sposób uwzględniający potrzeby zwierzęcia i jego dobrostan.

W procedurze egzekucyjnej istnieje przepis art. 844¹ kodeksu postępowania cywilnego (dalej k.p.c.), który stwierdza, co następuje:

„Przepisy dotyczące egzekucji z ruchomości stosuje się odpowiednio do egzekucji ze zwierząt, jeżeli nie jest to sprzeczne z przepisami dotyczącymi ochrony zwierząt.”

Lektura wskazanego przepisu pozwala wysunąć kilka wniosków. Po pierwsze, egzekucja wierzytelności pieniężnych ze zwierząt istotnie jest dopuszczalna. Po drugie, stosuje się do niej przepisy dotyczące egzekucji w ruchomości, ale tylko odpowiednio, a nie wprost. Po trzecie – egzekucja jest niedopuszczalna, jeśli miałyby uchybić przepisom dotyczącym ochrony zwierząt, przy czym zauważyć należy, że art. 844¹ k.p.c. ma nieco szerszy zakres przedmiotowy, niż ustawa o ochronie zwierząt – dotyczy on bowiem również zwierząt bezkręgowych, które także mogą mieć wartość ekonomiczną, ale oczywiście mogą podlegać ochronie na mocy innych ustaw, prawa wspólnotowego lub ratyfikowanych umów międzynarodowych.

Mając na uwadze zasady etyczne, należy ustawowo zabronić prowadzenia egzekucji ze zwierząt. Zakaz ten należy ograniczyć jedynie do zwierząt domowych, gdyż w zakresie znaczeniowym słowa „zwierzę” znajduje się olbrzymia ilość gatunków istot, które potencjalnie mogą być obiektem obrotu prawnego. Posługując się przykładem dość skrajnym: trudno jest zakładać, że pająk lub skorpion odebrany właścicielowi na skutek przeprowadzonej licytacji będzie za nim tęsknił. Z całą pewnością nie będą odczuwać dyskomfortu sprzedane w drodze licytacji karpie ze stawu hodowlanego, które mogą mieć wysoką wartość ekonomiczną, a egzekucja potencjalnie zapewni zaspokojenie wierzyciela. Natomiast w przypadku zwierząt o bardziej rozwiniętym układzie nerwowym, zwłaszcza psów, kotów, fretek oraz podobnych zwierząt towarzyszących, można ostrożnie spekulować, że w rażącej większości przypadków

odebranie ich dotychczasowemu właścicieli będzie dla nich olbrzymią traumą – przy oczywistym założeniu, że prawny opiekun się nad nimi nie znęcał, nie zaniedbywał ich itd. Zerwanie takiej więzi emocjonalnej jest okolicznością, która wskazuje na naruszenie (choćby nieumyślne) przepisów ustawy o ochronie zwierząt.

Nowelizacja ustawy o ochronie zwierząt, wchodząca w życie z dniem 1 stycznia 2012 roku, miała zabronić sprzedaży zwierząt z niezarejestrowanych hodowli. Handlarze w sposób umiejętny obeszlą przepisy znowelizowanej ustawy, sprzedając ruchomości, takie jak np.: smycze lub miski, do których dołączają w gratisie psa lub kota. Powyższe obejście obowiązujących przepisów rodzi obowiązek ustawowego zakazu sprzedaży przedmiotów materialnych i niematerialnych, w przypadku, gdy zwierzę stanowi bezpłatne uzupełnienie do sprzedawanego przedmiotu.

Przedłożona poprawka reguluje także zakazanie organizowania i uczestniczenia w konkursach, loteriach, aukcjach lub licytacjach, w których zwierzę domowe stanowi nagrodę, jest przedmiotem loterii, aukcji albo licytacji. Powyższe rozwiązanie zostało zainicjowane ogromnym sprzeciwem obywateli w sprawie aukcji charytatywnych jednej z największych organizacji pozarządowych w Polsce, na których przedmiotami aukcji były żywe zwierzęta. Organizacje związane z ochroną zwierząt apelowały o zaprzestanie opisanych praktyk argumentując, iż jest to działanie nieetyczne. Konkursy lub loterie, w których zwierzęta domowe stanowią nagrodę, przyczyniają się do zwiększenia bezdomności zwierząt w Polsce, gdyż niezadowoleni z żywej nagrody nowi właściciele często porzucają wygrane zwierzę lub oddają je do schroniska dla zwierząt.

Poprawka penalizuje także zachowanie polegające na żebraniu ze zwierzęciem. Tego rodzaju zachowania w Polsce są dużym problemem. Zwierzęta są używane w celach zarobkowych, leżąc na ulicy, bez schronienia, niezależnie od warunków atmosferycznych, niejednokrotnie pod wpływem środków farmakologicznych, aby spały przez cały dzień. Policja czy Straż Miejska nie mają skutecznych środków prawnych do zwalczania żebrania ze zwierzętami.

POPRAWKA NR 7

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

DOPRECYZOWANIE REGULACJI W ZAKRESIE ROZMNAŻANIA ZWIERZĄT RASOWYCH

W art. 1 pkt 5, art. 10 a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zakaz, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy psów lub kotów rasowych.”.

UZASADNIENIE

Poprawka ma na celu uniemożliwienie obchodzenia zakazu rozmnażania psów i kotów innych niż rasowe. Pozostawienie brzmienia art. 10 a ust. 6 ustawy o ochronie zwierząt w brzmieniu zaproponowanym przez Sejm, groziłoby sytuacją, w której pseudohodowcy kupowaliby jedną sukę i jednego psa reproduktora posiadające rodowód zarejestrowany w Polskiej Księdze Rodowodowej prowadzonej przez Związek Kynologiczny, a następnie potomstwo z tych rodziców dalej legalnie rozmnażali bez żadnej kontroli.

POPRAWKA NR 8

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

POZBAWIENIE ZWIERZĄT FUTERKOWYCH STATUSU ZWIERZĄT GOSPODARSKICH

W art. 1 pkt 7, art. 12 ust. 4 c otrzymuje brzmienie:

„4c. Zabrania się chowu lub hodowli zwierząt futerkowych, w szczególności lisa pospolitego (*Vulpes vulpes*), lisa polarnego (*Alopex lagopus*), norki amerykańskiej (*Mustela vison*), tchórza (*Mustela putorius*), jenota (*Nyctereutes procyonoides*), nutrii (*Myocastor coypus*) i szynszyli (*Chinchilla lanigera*), za wyjątkiem królika (*Oryctolagus cuniculus*), w celach komercyjnych, w szczególności w celu pozyskania z nich futer lub innych części ciała.”.

W art. 8. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz.U. z 2017 r. poz. 2132) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 2:

- pkt 1 lit. i otrzymuje brzmienie:

„królika”;

- skreśla się pkt 3;

- skreśla się pkt 16;

2) art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do koniowatych, stad rodzicielskich i towarowych drobiu oraz królików”.

3) w art. 13:

- ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) stada królików”

- ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zwierzę, w tym matkę pszczelą, stado królików oraz ród drobiu wpisuje się tylko do jednej księgi prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

- ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dla rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach, stada królików oraz linii hodowlanych pszczoł prowadzi się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tylko jedną księgę”.

4) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„art. 16. 1. Do części głównej księgi prowadzonej dla drobiu, królików i pszczoł mogą być wpisywane rody drobiu, stada królików lub matki pszczele, które:

1) pochodzą co najmniej od dwóch pokoleń przodków tej samej rasy, odmiany w obrębie rasy, stada, rodu lub linii hodowlanej, wpisanych do księgi prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznej;

2) zostały zidentyfikowane w sposób określony w art. 10 ust. 4.

2. Do części wstępnej księgi, o której mowa w ust. 1, mogą być wpisywane rody drobiu, stada królików lub matki pszczele, które:

1) zostały zidentyfikowane w sposób określony w art. 10 ust. 4;

2) odpowiadają standardowi hodowlanemu;

3) spełniają minimalne wymagania określone dla danej księgi.

5) w art. 18:

- ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Księgi drobiu, królików i pszczoł są prowadzone przez związek hodowców lub inny podmiot po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa na ich prowadzenie”.

- w ust. 3 w pkt 11 wykreśla się wyrazy: „danego stada zwierząt futerkowych”;

6) w art. 20:

- w ust. 1 wykreśla się wyrazy: „stad zwierząt futerkowych”;

- w ust. 3 wykreśla się wyrazy: „stada zwierząt futerkowych”;

7) art. 22 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania, jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie rejestrów, o których mowa w ust. 1, w tym warunki i sposób prowadzenia rejestru oraz wiedzę fachową niezbędną do prowadzenia tego rejestru, a w przypadku bydła, koni, owiec, kóz, pszczoł i królików minimalną liczebność pogłowia zwierząt niezbędną do prowadzenia rejestru, mając na względzie zapewnienie prawidłowości

prowadzonej hodowli i uzyskiwanie zwierząt o wysokiej wartości użytkowej lub hodowlanej”.

8) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„1. Do czasu upoważnienia związków hodowców lub innych podmiotów na podstawie art. 11 ust. 4 zadania związane z:

1) prowadzeniem oceny wartości użytkowej lub hodowlanej pszczół i stad zwierząt futerkowych,

2) publikowaniem wyników oceny wartości użytkowej lub hodowlanej pszczół i królików

– prowadzi Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.

2. Za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczół i królików Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt pobiera opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa. Do opłaty przepis art. 7 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłaty, o której mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przy prowadzeniu oceny wartości użytkowej pszczół i królików, a także publikowaniu jej wyników”.

UZASADNIENIE

Proponowana zmiana jest naturalną konsekwencją wprowadzenia w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1 zakazu hodowli zwierząt futerkowych za wyjątkiem królika w celach komercyjnych. W ślad za przyjęciem tego zakazu konieczne jest wyeliminowanie z ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich zwierząt futerkowych (za wyjątkiem królika), które zgodnie z tą ustawą są zwierzętami gospodarskimi utrzymywanymi w celu produkcji surowca dla przemysłu futrzarskiego, mięsnego i włókienniczego.

POPRAWKA NR 9

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

WYSTAWY I POKAZY ZWIERZĄT

W art. 1 pkt 9, art. 16a otrzymuje brzmienie:

„Art. 16a. Dopuszcza się wystawy i pokazy zwierząt domowych lub gospodarskich polegających wyłącznie na prezentowaniu cech danej rasy zwierząt. Sposób organizacji wystaw i pokazów nie może zagrażać życiu i zdrowiu zwierząt, ani powodować cierpienia.

UZASADNIENIE

Proponowana poprawka ma na celu ograniczenie możliwości organizowania wystaw i pokazów zwierząt wyłącznie do prezentowania zwierząt domowych lub gospodarskich.

POPRAWKA NR 10

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

SYSTEMY KRĘPUJĄCE BYDŁO PRZY UBOJU RYTUALNYM UWZGLĘDNIENIE WSZYSTKICH ZWIERZĄT

W art. 1 pkt 13, w art. 34 ust. 3 b otrzymuje brzmienie:

„3b. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, nie zezwala się na stosowanie systemów krępujących zwierzęta z gromady ssaków przez umieszczenie ich w odwrotnym położeniu lub w dowolnym innym nienaturalnym położeniu.”.

UZASADNIENIE

Przepis przyjęty w brzmieniu przez Sejm zabrania stosowania systemów krępujących bydło przez umieszczenie w odwrotnym położeniu lub w dowolnym innym nienaturalnym położeniu. Tymczasem w systemach takich umieszczane są także inne zwierząt np. owce i kozy, które także mogą być podwieszane do góry nogami. Nie ma zatem żadnego uzasadnienia, aby zakaz ten dotyczył jedynie bydła.

POPRAWKA NR 11

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

ZAKRES PRZEDMIOTOWY ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA WYKROCZENIE Z TYTUŁU NARUSZENIA PRZEPISÓW USTAWY O OCHRONIE ZWIERZĄT

W art. 1 w pkt 17, art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Kto narusza nakazy albo zakazy określone w art. 9, art. 9b, art. 10a ust. 1–3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 1, 4, 4a i 5–6a, art. 13 ust. 1, art. 14, art. 15 ust. 1–5, art. 16, art. 18, art. 22 ust. 1, art. 22a, art. 25 lub art. 27 podlega karze aresztu albo grzywny.”;

UZASADNIENIE

Poprawka zmieniająca przepisy określające zakres przedmiotowy odpowiedzialności za wykroczenie z tytułu naruszenia przepisów o ochronie zwierząt ma na celu:

1. poprawienie błędu zawartego w ustawie, zgodnie z którym czyn określony w art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt, który dotychczas stanowił o bycie wykroczenia, nie będzie penalizowany. W myśl przedłożenia sprawca, który nie stosuje się do obowiązku zapewnienia zwierzęciu domowemu:
  - a. pomieszczenia chroniącego przed zimnem, upałami i opadami atmosferycznymi,
  - b. pomieszczenia umożliwiającego swobodną zmianę pozycji ciała,
  - c. odpowiedniego pokarmu i stałego dostępu do wodynie będzie ponosił jakiegokolwiek odpowiedzialności.

2. uzupełnienie zakresu przedmiotowego art. 37 ustawy o ochronie zwierząt o czyny polegające na organizowaniu i uczestniczeniu w konkursach, loteriach, aukcjach lub licytacjach, w których zwierzę domowe stanowi nagrodę, jest przedmiotem loterii, aukcji albo licytacji oraz sprzedaży i nabywania przedmiotów materialnych i niematerialnych w przypadku, gdy zwierzę domowe stanowi bezpłatne uzupełnienie do sprzedawanego przedmiotu,
3. uzupełnienie zakresu przedmiotowego art. 37 ustawy o ochronie zwierząt o czyny polegające na naruszeniu norm powierzchniowych kojca w sytuacji utrzymywania w nim więcej niż jednego psa.

W uzasadnieniu poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt wskazano, iż korekta art. 37 ust. 1 u.o.z., zawierającego katalog nakazów lub zakazów, których naruszenie stanowi wykroczenie, związana jest z występującym dualizmem. Zdaniem projektodawców utrzymywanie zwierzęcia bez pomieszczenia chroniącego go przed zimnem, upałami lub opadami atmosferycznymi w obecnym stanie prawnym jest zdefiniowane podwójnie: w art. 6 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt, które stanowi przestępstwo w myśl art. 35 ust. 1a ustawy oraz w art. 9 ustawy, które stanowi wykroczenie w myśl art. 37 ust. 1 ustawy. Powyższe twierdzenie jest założeniem błędnym, ponieważ art. 6 ust. 2 pkt 17 stanowi o wystawianiu zwierzęcia domowego na działanie warunków atmosferycznych, które zagrażają jego zdrowiu lub życiu, zaś art. 9 ust. 1 nakłada na właściciela zwierzęcia domowego obowiązek zapewniania mu pomieszczenia chroniącego przed warunkami atmosferycznymi. Norma z art. 6 ust. 2 stanowi niejako kwalifikowaną postać naruszenia art. 9 ust. 1, albowiem warunkuje ona, że niezapewnienie zwierzęciu ochrony przed niekorzystnym działaniem warunków atmosferycznych musi stwarzać zagrożenie dla jego życia lub zdrowia. Jednak nie każde utrzymywanie zwierzęcia w warunkach niezapewniających mu ochrony przed niekorzystnym działaniem warunków atmosferycznych będzie stanowiło dla zwierzęcia zagrożenie zdrowia lub życia. Dla przykładu podać można niewłaściwie skonstruowaną psią budę, w której konstrukcja dachu zawiera liczne braki lub przestrzały. Co prawda opiekun takiego zwierzęcia nie zapewnił mu warunków ochrony przed deszczem, niemniej jednak trudno przyjąć, ażeby warunki te w sposób realny zagrażały jego zdrowiu lub życiu, szczególnie w sytuacji właściwej kondycji psychofizycznej zwierzęcia. Podobna sytuacja występuje na gruncie rzekomego dualizmu występującego zdaniem projektodawcy pomiędzy treścią art. 6 ust. 2 pkt 19 a art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt. Niezapewnienie odpowiedniego pożywienia i stałego dostępu do wody wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 37 ust. 1 u.o.z., zaś utrzymywanie zwierzęcia bez odpowiedniego pokarmu

lub wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla gatunku wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 35 ust. 1a rzeczonyj ustawy. Ponownie w przypadku uznania danego czynu za przestępstwo należy ustalić, czy niezapewnienie zwierzęciu pokarmu lub wody wykraczało poza minimalne potrzeby właściwe dla gatunku, czy też nie. Z taką sytuacją mamy do czynienia, gdy zwierzę jest skrajnie wychudzone lub odwodnione. Są jednak sytuację, gdy kondycja psychofizyczna zwierzęcia jest dobra, a właściciel karmi go np. spleśniałymi resztkami jedzenia lub w okresie letnim nie zapewnia mu stałego dostępu do wody, tylko poi psa w godzinach porannych, a brak wody ujawniany jest wieczorem. W takiej sytuacji niewątpliwie mamy do czynienia z zachowaniem niebezpiecznym dla zwierzęcia, jednak nie stanowiącym przestępstwa w rozumieniu ustawy o ochronie zwierząt, które musi cechować się m.in. umyślnością działania sprawcy. Konieczne jest zatem przywrócenie w art. 37 ust. 1 katalogu nakazów z art. 9 ust. 1, albowiem dualizm, o którym mowa w uzasadnieniu projektu, ma jedynie charakter pozorny.

POPRAWKA NR 12

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

PODMIOTY UPRAWNIONE DO PRZYJĘCIA ZWIERZĘCIA, WOBEC KTÓREGO SĄD ORZEKŁ PRZEPADEK

W art. 1 ustawy zmieniającej po dodanym pkt 17a dodaje się pkt 17b, w którym w art. 38 ustawy zmienianej:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sąd przekazuje zawiadomienie o prawomocnym orzeczeniu o przypadku zwierzęcia na rzecz organizacji społecznej biorącej udział w postępowaniu lub innej organizacji, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt.”.

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przekazanie zwierzęcia, o którym mowa w ust. 1a następuje za zgodą organizacji, której zwierzę ma zostać przekazane.”.

c) w ust. 4 pkt 1-3 otrzymują brzmienie:

- w pkt 1 po wyrazach „schronisku dla zwierząt” dodaje się „lub organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt,”;
- w pkt 2 po wyrazach „gospodarstwu rolnemu wskazanemu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) dodaje się „lub prowadzącej gospodarstwo rolne organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt,”;
- w pkt 3 po wyrazach „ogrodowi zoologicznemu” wykreśla się słowo „lub” i dodaje „schronisku dla zwierząt lub organizacji społecznej,

której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, chyba, że chodzi o zwierzę, które na podstawie odrębnych przepisów może być utrzymywane wyłącznie w wyspecjalizowanych placówkach, wówczas zwierzę przekazuje się takiej placówce”;

UZASADNIENIE

Poprawka zmieniająca przepisy określające zakres podmiotów uprawnionych do przyjęcia zwierzęcia, wobec którego sąd karny orzekł przepadek, ma na celu umożliwienie przekazywanie zwierząt pod opiekę organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt. Organizacje te częstokroć są w stanie zapewnić odbieranemu zwierzęciu indywidualne warunki bytowe oraz zaawansowaną pomoc lekarsko-weterynaryjną, w przeciwieństwie do schronisk dla zwierząt posiadających określony budżet, ponieważ opierają swoją działalność na darowiznach. Ponadto zwierzę, w zakresie którego sąd orzekł przepadek, może zostać wydane do adopcji przez organizację społeczną bez konieczności jego przekazywania do schroniska, co nie tylko oszczędza mu nadmiernego stresu, ale również uwalnia samorząd terytorialny od ponoszenia wydatków związanych z opieką i utrzymaniem zwierzęcia.

POPRAWKA NR 13

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

ZMIANY DOTYCZĄCE WPISU NA LISTĘ ORGANIZACJI POZARZĄDOWEJ

W art. 1 pkt 18 art. 34e:

a) ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) członkowie organu wykonawczego oraz członkowie organu nadzoru organizacji pozarządowej nie są skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.”;

b) po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Do postępowań w przedmiocie wpisu organizacji pozarządowej na listę, o której mowa w ust. 1, odmowie wpisu lub wykreśleniu z listy stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego”.

UZASADNIENIE

Celem poprawki jest zmiana przyjętego kryterium ocenego, który będzie decydować o wpisie organizacji pozarządowej na listę prowadzoną przez Ministra właściwego ds. administracji, na kryterium obiektywne. Według projektowanej zmiany jednym z kryteriów ma być „dawanie gwarancji należytego wykonywania uprawnień mających na celu ochronę zwierząt”. Jest to pojęcie nieostre, które będzie powodować dowolność w podejmowaniu przez ministra decyzji o wpisaniu danej organizacji na listę czy też nie. Kryteria powinny mieć charakter formalny i weryfikowalny, a nie uznaniowy.

Poprawka precyzuje także, że do postępowań w przedmiocie wpisu organizacji pozarządowej na listę, odmowie wpisu lub wykreśleniu z listy stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, tak aby nie było wątpliwości, że od decyzji ministra stronie przysługuje odwołanie, a następnie ścieżka sądownoadministracyjna.

POPRAWKA NR 14

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

REALIZACJA UPRAWNIENIA POKRZYWDZONEGO

W art. 4, § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. W sprawach o przestępstwa, których przedmiotem było zwierzę, oraz o przestępstwa, o których mowa w rozdziale XXII Kodeksu karnego, organizacje pozarządowe wpisane na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2020 r. poz. 638) lub Główny Lekarz Weterynarii, mogą wykonywać prawa pokrzywdzonego. Pełnomocnikiem organizacji pozarządowej wpisanej na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2020 r. poz. 638 ze zm.), może być upoważniony przedstawiciel tej organizacji.”.

UZASADNIENIE

Na gruncie obowiązującej dotychczas ustawy zdarzały się przypadki odmowy dopuszczania do udziału w czynnościach, w tym w rozprawach sądowych, innych osób niż członkowie zarządu organizacji ujawnieni w KRS. W k.p.k. brak jest przepisu analogicznego do art. 87 § 1 i 2 k.p.c., zgodnie z którym pełnomocnikiem strony może być także osoba pozostająca w stałym stosunku zlecenia czy pracownik. Nie sposób jednak uznać, iż jedynie członek zarządu uprawniony do reprezentacji powinien reprezentować organizację społeczną

w postępowaniu karnym. W przypadku organizacji o zasięgu ogólnopolskim, przeprowadzających kilkadziesiąt czy kilkaset interwencji rocznie, nie jest możliwe, aby prezes zarządu reprezentował organizację we wszystkich postępowaniach, które zazwyczaj toczą się równolegle w różnych miastach. Wiele organizacji nie zatrudnia pracowników i wszystkie osoby działają na zasadzie wolontariatu. Trudno także wymagać od organizacji, aby ich przedstawicielem była jedynie osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę. Jako przedstawiciela organizacji społecznej należy dopuścić każdą osobę, która legitymuje się stosownym upoważnieniem udzielonym przez zarząd, zgodnie z zasadami reprezentacji danej organizacji. Zazwyczaj są to osoby, które były świadkami zdarzenia i przeprowadziły interwencję. Osobom takim często sądy odmawiają prawa do reprezentowania organizacji z uwagi na to, że są świadkami w sprawie. Należy jednak pamiętać, że każdy pokrzywdzony w sprawie innej niż dotycząca zwierząt jest jednocześnie świadkiem i stroną. Wie na temat sprawy najwięcej i wiedzę tę wykorzystuje podczas swojej aktywności. Nie ma żadnego powodu, aby nie dopuścić przedstawiciela organizacji społecznej, który jednocześnie jest świadkiem w sprawie, do reprezentowania organizacji.

POPRAWKA NR 15

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk numer 209)

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE DLA POSTĘPOWAŃ KARNYCH I ADMINISTRACYJNYCH PROWADZONYCH NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE ZWIERZĄT

Po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Do postępowań w sprawie odbioru zwierząt, wszczętych i niezakończonych decyzją prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań karnych, w których uczestniczą organizacje społeczne na prawach strony zgodnie z art. 39 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych prawomocnym rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.”.

UZASADNIENIE

W przepisie przejściowym przewidziano, że dotychczasowe przepisy odnoszące się do postępowań karnych i administracyjnych pozostających w toku, będą utrzymane w mocy, do czasu zakończenia tych postępowań. Zaproponowana zmiana uzasadniona jest potrzebą zapewnienia podmiotom występującym obecnie w toku tych postępowań w charakterze

strony możliwości dalszego w nich udziału, bez konieczności spełniania wymogów z dodanego art. 34e ustawy o ochronie zwierząt. Wiele organizacji wykonujących uprawnienia pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego w sprawach o przestępstwa popełnione na szkodę zwierząt może nie posiadać statusu organizacji pożytku publicznego lub co najmniej dwuletniego doświadczenia w wykonywaniu z ramienia stowarzyszenia lub fundacji zadań wiążących się z ochroną zwierząt.

POPRAWKA 16

do ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw

WYDŁUŻENIE *VACATIO LEGIS* DLA ZMIAN ZWIĄZANYCH Z ODBIOREM ZWIERZĘCIA W TRYBIE ADMINISTRACYJNYM ORAZ UPRAWNIENIAMI ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH W TOKU POSTĘPOWANIA KARNEGO

W art. 17 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) art. 1 pkt, 3, 4, 6 i 8-11, art. 4, art. 9 ust. 2, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 7 oraz art. 11 i 13, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.”.

UZASADNIENIE

Proponowana zmiana zmierza do zapewnienia efektywności działań podejmowanych przez organizacje społeczne, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, a także umożliwia organizacjom właściwe przygotowania się do realizacji zadań określonych w art. 34e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1. W okresie 6 miesięcy od daty wejścia w życie ustawy organizacje na dotychczasowych zasadach będą mogły odbierać zwierzęta, występować w toku postępowań karnych oraz administracyjnych, przy czym w okresie tym będą uprawnione do składania wniosków na listę Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Proponowana zmiana ma na celu skrócenie *vacatio legis* dla przepisów regulujących kwestie hodowli, zbyt długie *vacatio legis* groziłoby bowiem masowym rozmnażaniem zwierząt bez rodowodów do czasu wejścia w życie ustawy.